

Sygnatura akt XI C 1944/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 1 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu XI Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Małecka

Protokolant: Maryna Adamska

po rozpoznaniu w dniu 1 marca 2016 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki jawnej z siedzibą we W.

przeciwko T. M.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej T. M. na rzecz strony powodowej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki jawnej z siedzibą we W. kwotę 7.246,64 zł (siedem tysięcy dwieście czterdzieści sześć złotych sześćdziesiąt cztery) wraz z:

- ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 25 sierpnia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r.

- ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 1467 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1200 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

Sygn. akr XI C 1944/15

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 24 sierpnia 2015 r. do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie w elektronicznym postępowaniu upominawczym strona powodowa (...) sp. z o.o. sp. j. we W. domagała się zasądzenia od pozwanej T. M. kwoty 7.246,64 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 25 sierpnia 2015 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia na swoją rzecz od pozwanego kosztów postępowania.

Uzasadniając żądanie pozwu strona powodowa podała, że pozwana zawarła umowę pożyczki, z której warunków się nie wywiązała, w związku z powyższym umowa została wypowiedziana w dniu 22 stycznia 2015 r. Na zadłużenie pozwanej składają się: kwota 4.263,70 zł tytułem niespłaconego kapitału, kwota 330,94 zł tytułem odsetek umownych naliczonych przed wypowiedzeniem, kwota 62,22 zł tytułem odsetek karnych, kwota odsetek po wypowiedzeniu w wysokości 289,53 zł, kwota 2.209,75 zł tytułem opłaty operacyjnej za obsługę pożyczki, kwota 200 zł tytułem opłaty przygotowawczej oraz kwota 70,50 zł tytułem kosztów.

Postanowieniem z dnia 11 września 2015 r. sprawa została przekazana do Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej z uwagi na brak podstaw do wydania nakazu zapłaty.

Na rozprawie w dniu 1 marca 2016 r. pozwana T. M. wniosła o rozłożenie należności na raty w wysokości po 200 zł miesięcznie, wskazując na swoją złą sytuację finansową i wielość obciążeń.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

T. M. zawarła umowę pożyczki numer (...) z (...) sp. z o.o. S.K.A. we W. w dniu 31 stycznia 2014 r. Na mocy tej umowy strona powodowa udzieliła pozwanej pożyczki w łącznej kwocie 9.360 zł, która miała być spłacona do dnia 15 stycznia 2016 r. Zgodnie z § 2 ust. 3 umowy wskazano, że do wypłaty została przekazana kwota 6.000 zł. Postanowienie § 4 wskazuje, że na całkowitą kwotę do zapłaty składają się: kwota pożyczki w wysokości 6.000 zł, opłata przygotowawcza w kwocie 300 zł, opłata operacyjna w wysokości 3.060 zł oraz odsetki naliczone za cały okres kredytowania w kwocie 1.561,63 zł. Pożyczkobiorca zobowiązał się w § 5 do spłaty pożyczki w 24 ratach miesięcznych w wysokości po 455,07 zł, płatnych począwszy od 17 lutego 2014 r. W § 6 ust. 2 umowy ustalono, że za okres opóźnienia w spłacie pożyczki pożyczkodawca będzie uiszczać odsetki od zadłużenia przeterminowanego (odsetki karne) wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP. Pożyczkobiorca wyraził zgodę na wysyłanie do niego monitów, ponaglenia telefoniczne, podejmowanie działań windykacyjnych. Pożyczkodawca zastrzegł w § 6 ust. 11 umowy uprawnienie do wypowiedzenia umowy z zachowaniem 30-dniowego terminu wypowiedzenia w przypadku opóźnienia w zapłacie dwóch pełnych rat.

Załącznikiem do umowy była tabela prowizji i opłat, zawierająca rodzaje opłat, zasady częstotliwości ich pobierania oraz wysokość poszczególnych płatności.

/dowód: 1. umowa pożyczki numer (...) – k. 12-15,

2. tabela opłat i prowizji – k. 16/

T. M. nie spłacała regularnie umowy pożyczki z uwagi na trudną sytuację materialną, będącą następstwem wpadnięcia w tzw. spiral kredytową.

/dowód: przesłuchanie pozwanej T. M. – protokół rozprawy z dnia 1.03.2016 r., 00:09-00:26/

Pismem z dnia 22 stycznia 2015 r. T. M. została poinformowana przez (...) sp. z o.o. sp. j., będącej następcą prawnym (...) sp. z o.o. S.K.A. o wypowiedzeniu umowy pożyczki numer (...) z okresem wypowiedzenia wynoszącym 30 dni. W związku z tym pozwana została wezwana do uiszczenia kwoty 6.840,37 zł w terminie 30 dni od otrzymania pisma pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.

W dniu 15 maja 2015 r. pełnomocnik (...) sp. z o.o. sp. j. wystosował do T. M. ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty, zwracając się o zapłatę zobowiązań w wysokości 14.121,51 zł, w tym kwoty 7.065,01 zł z tytułu umowy pożyczki numer (...).

/dowód: 1. zawiadomienie o wypowiedzeniu – k. 17,

2. wezwanie do zapłaty – k. 18,

3. odpis KRS numer (...) – k. 200-21,

4. odpis KRS numer (...) – k. 22./

T. M. ma 61 lat, pracuje w pełnym wymiarze czasu pracy w hipermarkecie T. na stanowisku sprzedawcy. Wynagrodzenie umowne wynosi 1.600 zł netto, lecz z powodu zajęć komorniczych pozwana otrzymuje kwotę równą minimalnego (około 1.300 zł netto). T. M. mieszka w mieszkaniu syna, prowadzi jednoosobowe gospodarstwo domowe, partycypując w kosztach utrzymania mieszkania w kwocie 150 zł. Dodatkowo uiszcza bezpośrednio komornikowi kwotę 285 zł miesięcznie celem spłaty innego zobowiązania. Pozwana wykonuje umowę ugody zawartą ze stroną powodową, dotyczącą innej udzielonej jej pożyczki, uiszczając comiesięczne raty w wysokości 91 zł.

T. M. zaciągała kolejne pożyczki celem spłaty poprzednich, wpadając w tzw. pętlę zadłużenia. Całość jej zobowiązań wynosi około 50.000 zł. Dzieci pozwanej pomagają jej finansowo: córka i syn mieszkający z nią dokonują większości opłat za mieszkanie, drugi syn pracujący za granicą przekazuje jej okresowo środki na spłatę zobowiązań.

Pozwana leczy się na zatorowość płucną, uskarża się na problemy kardiologiczne, choruje na cukrzycę, zakrzepicę żył kończyny dolnej, nadciśnienie, astmę i zaćmę. Zdiagnozowano u niej depresję, jest w trakcie leczenia farmakologicznego; łącznie na leki wydaje miesięcznie ponad 200 zł.

/dowód: przesłuchanie pozwanej T. M. – protokół rozprawy z dnia 1.03.2016 r., 00:09-00:26/

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości. Pozwana T. M. potwierdziła fakt zawarcia umowy ze stroną powodową umowy pożyczki i nie kwestionowała sposobu wyliczenia dochodzonej kwoty domagając się wyłącznie rozłożenia całości należności na raty w wysokości po 200 zł miesięcznie.

Stronę powodową łączyła z pozwaną umowa pożyczki (art. 720 i n. k.c.). Pożyczkobiorca nie realizował obowiązku regularnej spłaty rat pożyczki. Strona powodowa wezwała pozwaną do spłaty zadłużenia, jednakże bezskutecznie, wobec czego dokonała wypowiedzenia umowy pożyczki i postawiła całe zadłużenie w stan natychmiastowej wymagalności.

Roszczenie o odsetkach sąd oparł na przepisie art. 359 § 1 i § 21 k.c., zgodnie z którym (w brzmieniu obowiązującym w chwili zawierania umowy) odsetki od sumy pieniężnej należą się wtedy, gdy wynika to z czynności prawnej albo z ustawy, z orzeczenia sądu lub z decyzji innego właściwego organu, przy czym należą się odsetki ustawowe, jeżeli ich wysokość nie została określona w inny sposób. W myśl art. 359 § 2¹ k.c. maksymalna wysokość odsetek wynikających z czynności prawnej nie może w stosunku rocznym przekraczać czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego (odsetki maksymalne). Strony zastrzegły w umowie odsetki karne od zadłużenia przeterminowanego w wysokości czterokrotność wysokości stopy kredytu lombardowego NBP (nie więcej, niż 16%), lecz strona powodowa domagała się odsetek ustawowych za opóźnienie, sąd zasądził odsetki w żądanej wysokości od całości zadłużenia.

Sąd na mocy art. 320 k.p.c. ma możliwość rozkładania zasądzonego świadczenia na raty. Stosownie do treści wskazanego przepisu, w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć zasądzone świadczenie na raty. Założeniem tego przepisu jest uczynienie możliwym do wyegzekwowania należności ze względu na określoną sytuację ekonomiczną i finansową dłużnika. Szczególnie uzasadnione wypadki w świetle tego przepisu nie muszą mieć wyjątkowego charakteru, decydują okoliczności konkretnego przypadku.

Pozwana T. M. nie zakwestionowała zasadności wniesionego przeciw niej pozwu, uznając tym samym powstałe zadłużenie, jednocześnie wniosła o rozłożenie należności na raty w wysokości 200 zł miesięcznie podnosząc, iż jej możliwości finansowe nie pozwalają na jednorazową spłatę łącznej kwoty zadłużenia.

W ocenie Sądu Rejonowego wnioski te nie zasługują na uwzględnienie. Pozwana nie wykazała, by jej sytuacja życiowa czy materialna zmieniła się od czasu zawarcia umowy pożyczki. Pozwana wskazała, że na skutek nierozważnego zaciągania pożyczek i kredytów jej dochody przestały pozwalać na zaspokajanie należności z tytułu rat, co spowodowało skumulowanie się należności wobec różnych instytucji finansowych do łącznej kwoty około 50.000 zł, przy czym sama pozwana nie potrafiła wskazać dokładnej sumy swoich długów. Sąd zwrócił uwagę na fakt złej sytuacji zdrowotnej pozwanej, lecz jednocześnie miał na względzie, że kłopoty pozwanej ze zdrowiem występują już od dłuższego czasu, a jej sytuacja zdrowotna nie uniemożliwia podejmowanie zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy. Nadto trzeba pamiętać, że stan zdrowia nie przy przyczyna, która spowodowała niewywiązanie się z przedmiotowego obowiązania. Niewątpliwie rozłożenie zadłużenia na raty stanowiłoby istotną ulgę dla pozwanej T. M., lecz zaproponowana przez nią wysokość rat (200 zł) spowodowałaby, że sama należność główna spłacana byłaby przez okres 36 miesięcy, co wydaje się z kolei stanowić nieproporcjonalne obciążenie strony powodowej i nie uwzględnienie jej interesów w postępowaniu.

Nadto sąd wziął pod uwagę, że pozwana po potrąceniach otrzymuje wynagrodzenie w kwocie 1.300 zł, uiszcza kwotę 150 zł tytułem partykypacji w kosztach utrzymania mieszkania, bezpośrednio uiszcza w postępowaniu egzekucyjnym

(niezależnie od zajęcia wynagrodzenia) kwotę niemal 300 zł, wydatkuje na koszty wykupu leków ponad 200 zł miesięcznie. Jednocześnie na podstawie ugody ze stroną powodową dotyczącej innej umowy pożyczki między stronami uiszcza co miesiąc kwotę 91 zł. Do dyspozycji pozwanej na pozostałe wydatki pozostaje kwota około 600 zł i mało prawdopodobnym jest możliwość wygospodarowania z tej kwoty środków na regularne terminowe uiszczanie rat.

Z tych względów sąd nie uwzględnił wniosku pozwanej o rozłożenie należności na raty., uwzględnił powództwo w całości i orzekł jak w punkcie I, obciążając pozwaną kosztami postępowania, jako przegrywającą.

Orzeczenie o kosztach w punkcie II zostało oparte o przepis art. 98 § 1 k.p.c., który statuuje zasadę odpowiedzialności stron procesu za wynik postępowania. Na zasądzone koszty składa się opłata od pozwu, wynagrodzenie pełnomocnika i opłata skarbową od pełnomocnictwa.